

Obraz čtrnáct

Školní shromáždění, DEAN má modřinu u oka

DEAN. Dobré odpoledne, studenti, učitelé a návštěvníci z Ofstedu.

Naše škola se pyšní tolerancí. Můžete být kým chcete a my vás budeme tolerovat. Tak je to napsaný ve školním řádě, který je někde v šuplíku.

V dějepise se učíme o černošce, která se jednoho dne rozhodla, že se v autobuse posadí, kam chce.

Dál se učíme o ženě, která se připoutala k budově Parlamentu.

Učíme se o nějakých naštvaných travestitech, kteří se jednu noc v baru bránili.

Učíme se, že být tolerantní ke každému člověku je to, o co bychom měli usilovat. Můžeme nosit odznaky čestnosti. *Jsem tolerantní osoba.*

Srát na toleranci.

Tihle lidé – černoška v autobuse, žena v řetězech, ty muži na podpatcích. Oni nebojovali za toleranci, za to, aby byli tolerovaní.

Protože tolerance je kravina.

Tolerance je nejprázdnější slovo ve slovníku.

Tolerujete, když si někdo použít hudbu moc nahlas v autobuse.

Tolerujete, když někdo vedle vás v kině píše zprávy.

Nechci být tolerovaný.

Chci být obdivovaný.

Chci, aby mi záviděli.

Chci být...milovaný.

Milujte mě.

A jestli žádám o hodně. Pak mě nesnášejte.

Ale netolerujte mě.

Protože tolerance neznamená kurva nic.

Obraz patnáct

Pokoj AMY, KYLE má na sobě svatební šaty

JOSH. Co to kurva?

KYLE. Kapela to zrušila. Hlavní zpěvák je na operaci s kyčlí.

JOSH. Ty máš na sobě šaty.

KYLE. Jo

JOSH. Dobře.

KYLE. Jo. Takže musíme sehnat novou kapelu.

JOSH. Hádám, že to se děje, když si objednáš kapelu, která fakticky hrála v 50. letech minulého století.

KYLE. Takže musíme sehnat imitátory. Buddyho Hollistera a Abercrombies. Který se narodili teprve v roce 1992... takže ne až tak autentický, jakoby to ty děti věděly?

JOSH. Proč máš na sobě svatební šaty?

KYLE. Nemám rád překvapení. Nemůžu to nechat náhodě.

JOSH. Oh, ale proč je máš na sobě?

KYLE. Nejsem si jistej.

JOSH. Já myslel, že to nosí smůlu vidět šaty před svatbou.

KYLE. Ne, smůlu nosí vidět *nevěstu* v šatech.

JOSH. Ženich v šatech teda nevadí.

KYLE si nasadí závoj

Amy by mohla přijít každou chvíli.

KYLE. Ne, nepřijde, dívá se na *Neříkej to nevěstě* a analyzuje všechno, co by se mohlo pokazit.

JOSH. Bude to perfektní.

KYLE. Žádný překvapivý tahy.

JOSH. Žádný nebudou.

KYLE. Myslim tebe a Deana. Jdete uličkou.

Zvedni mi ten závoj. *Udělá to.*

Je to v pohodě?

JOSH. Co?

KYLE. To zvedání. Co když se to zasekne?

JOSH. Nezasekne.

KYLE. Zasekne se to v mých manžetových knoflíčcích a nemůžu to zvednout?

JOSH. Bude to dokonalý. *(Začne brečet.)*

KYLE. Nech si to na potom, kamaráde. Slzy vypadaj na fotkách dobře.

JOSH. Posral jsem to. Královsky – Vždycky jsem si myslel, že se vezmeme. Někdy. Možná po Thajsku, vejšce. Najdeme si byt, spolu se tam nastěhujeme. Spolu zestárneme. To byl plán. A já to posral.

KYLE. Jestli máš plán, mohlo by to fungovat.

JOSH. Promiň, že ti to kazim, Kyle, ale někdy plán nevyjde podle plánu. Někdy bez ohledu na to, co si přeješ nebo plánuješ, to, co dostaneš... Dostaneš jenom zatracenou kapelu z padesátých let.

Jsou dny, kdy si říkám, že to dokážu. Všechno je normální, Je to jen zájmeno, A pak najednou myslím, že všechno je – a přemýšlím o Izzy a co jsme – a nevím jestli to zvládnu.

Dean se objeví na druhé straně zrcadla

KYLE Miluješ ho?

JOSH. ... Jo. Ano.

KYLE. Tak to naprav.

Hudba, když na sebe DEAN a JOSH zírají přes zrcadlo. Potom JOSH a KYLE odchází.